

4. päivä: Keskiviikko / Dublin tutuksi / Mirja ja Matti Vatanen

Kohti Dublinia heti aamiaisen jälkeen: John-kuski oli saanut alleen uuden bussin, firman nimi edelleen Furey's of Sligo, nyt malli oli Luxury Gold, edelleen iso ja siisti, ilmastointi toimi hyvin. Matka taittui pitkin M6-moottoritietä noin kolmessa tunnissa. Maisema muuttui vähitellen: alussa tuttua suo- ja turvemaata, jonka perään vihreää ruoho- ja laidunmaata, Dublinia lähestyttäessä näkyi myös peltoja sekä puita, myös vähän metsikköä. Lampaiden lisäksi laitumilla näkyi hevosia ja runsaasti lehmiä, ruskeita ja mustavalkoisia. Puolella välissä pieni tauko bensa-asematyyppisellä Services-alueella.

Matkan aikana Sylvia-opas jakoi uusia tietoiskuja Irlannin elämästä ja yhteiskunnasta. Nyt oli vuorossa koulutus. Saimme kuulla, että 2 vuotta kestävä vapaaehtoinen Junior Infants-koulu alkaa 3 vuoden iässä. Sitten tulee pakollinen Primary School, jonka jälkeen lukiota vastaava Secondary School. Yliopistoihin haetaan lukiota saatujen pisteiden perusteella, Bachelor-tutkinnon kesto on 4 vuotta ja sen jälkeen Master-tutkinto kahdessa vuodessa. Tyttöjen osuus on yliopistoissa kasvanut voimakkaasti, se on noin 60%. Iirin kieli on alusta alkaen pakollinen aine, opetusmateriaalit ovat ilmaisia, paitsi ruokailu: omat eväät otetaan mukaan. Yliopistoissa on lukukausimaksut. Kouluterveydenhoitoa ei ole, vanhemmat ovat siitä vastuussa kunnes lapsi täyttää 23 vuotta.

Maan työllisyystilanne on erittäin hyvä, työttömyyttä ei juuri ole. Yliopistoista valmistuvat sijoittuvat helposti koulutusta vastaaviin tehtäviin. Ongelmana on huutava asuntopula joka puolella maata. Sen vuoksi moni lähtee ulkomaille töiden perään tai asuvat vanhempiensa luona, kunnes ovat saaneet kerättyä rahaa oman asunnon ostoon.

Parin tunnin kaupunkikierrossa Dublinissa tehtiin omalla bussilla ja Sylvia selosti päänähtävyydet. Lifi-joki jakaa kaupungin kahtia: köyhä pohjoinen ja rikas etelä. Kuulimme Yrjöjen ja Victorian ajan arkkitehtuurin piirteistä. Kymmenien kohteiden ohi ajettiin: katujen nimiä, museoita, pääpostitalo, Trinity College, poliittisia patsaita, puistoja, useita siltoja. Yksi hauska ja kiinnostava jäi mieleen: 120 m korkea ja ohuen ohut Spire of Dublin -monumentti.

Kiertoajelun puolella välissä menimme ryhmänä omakustanteiselle lounaalle Kilkenny -ravintolaan. Alakerrassa on naisten vaatekauppa ja yläkerrassa iso vilkas lounasravintola. Lounas valittiin itsepalvelulinjastosta. Se oli hieman hankalaa, koska meitä pöllähti paikalle iso joukko eikä ollut mahdollista kiertää ja katsella tarjontaa, vaan kaikki menivät kiltisti peräkkäin ja aloittivat kylmistä ruoista. Meille maistui voileipä, kana-vuohenjuusto-quiche sekä salaatti.

Kiertoajelu päättyi Trinity City -hotelliin. Osa ryhmästä jäi hotellille, osa jatkoi Guinness Storehouseen eli panimon vierailukeskukseen. Se onkin eräänlainen viihdekeskus, musiikki soi, eläviä oppaita ei ole, vierailijat kulkevat samaa reittiä pitkin kerroksesta toiseen, tietoiskuja lueskellen omassa tahdissa. Ylimmässä eli 7. kerroksessa on pyöreä baari, jossa saa kuponkia vastaan tuopillisen olutta. Näkymät ovat huikeat, seinän korkuisiin ikkunoihin on kirjoitettu siitä näkyvistä kohteista tietoja.

Illallinen syötiin Dublinin vanhassa satamassa sijaitsevassa Urban Brewing ravintolassa. Se sijaitsee vanhassa hiilikellarissa ja sillä on oma panimo. Meidän pöydässä syötiin alkuun graavia lohta, Flank Steak tartaria. Pääruokana meriahventa, naudanposkea, possunkyljystä. Jälkiruokana mm. mahtavan kaunis ja maukas mustikka-mousse-kakku. Ateria oli kaikin puolin onnistunut: erinomainen ruoka, miellyttävä tarjoilu ja kiva tunnelma!